

KUTSAL YAŞAM KİLİSESİ

TEMEL GERÇEKLER BİLDİRİSİ

Kutsal Kitap, imanımız ve imanımızı uygulamamız için tamamen-yeterli bir yoldur. Bu Temel Gerçekler Bildirisi, aramızdaki paydaşlığın basit temeli olması için hazırlanmıştır. (aynı yargıda birleşmek için, 1. Korintliler 1:10; Elçilerin İşleri 2:42) Bu bildiriye kullanılmış olan anlatım biçimi, bir esin sonucu değildir ya da uğruna savaşılan bir biçim değildir, ama burada belirtilen gerçek tam-müjde hizmetinin temeli olarak görülür. Bu bildirinin, Kutsal Kitap'taki tüm gerçeği kapsadığına dair bir iddiada bulunulmaz, sadece bu temel öğretilere olan ihtiyacımızı kapsar.

1. Esinlenmiş Kutsal Yazılar

Hem Eski hem de Yeni Antlaşma olmak üzere Kutsal Yazılar'ın tümü, Tanrı tarafından sözlü bir şekilde esinlenmiştir ve Tanrı'nın insanlara vahyidir, güvenilir, iman ve davranışın yetkili kuralıdır. (2. Timoteos 3:15-17; 1. Selanikliler 2:13; 2. Petrus 1:21)

2. Tek, Gerçek Tanrı

Tek gerçek Tanrı kendisini, ebediyen kendi başına-var olan "BEN BEN'İM", göğün ve yerin Yaratıcısı ve insanlığın Kurtarıcısı olarak açıklamıştır. Daha sonra kendisini Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak, ilişki prensiplerinin ve birliğin bütünü olarak açıklamıştır. (Yasa'nın Tekrarı 6:4; Yeşaya 43:10,11; Matta 28:19; Luka 3:22)

TAPILACAK TANRI/ÜÇLÜBİRLİK

(a) Terimlerin Açıklaması

Üçlübirlik ya da kişilik kelimeleri, Tanrı ile ilgili kullanılıp Kutsal Kitap'ta bulunmasa da Kutsal Kitap ile uyumlu olan kelimelerdir. Mesih'in Tanrı'dan olduğuna dair Öğretiş konusundaki anlayışımızı başkalarına "birçok tanrı ve birçok rabden" farklı olarak anlatabiliriz. Bu yüzden, Üçlübirlik ya da Üç kişilikte tek Varlık olarak Tek Rabbimiz olan Tanrımız Rab'bi uygun bir şekilde anlatabilir ve Kutsal Yazılar'la tamamen sadık kalabiliriz. (örnekler; Matta 28:19; 2 Korintliler 13:14; Yuhanna 14:16-17).

(b) Üçlübirlik'teki Ayırım ve İlişki

Mesih, Tanrı'nın özündeki kişilikler arasındaki ayırımı öğretti. Bu ayırımı özellikle Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olarak belirli ilişki terimleriyle anlattı ama bu ayırım ve ilişki gizemli ve kavrayışın ötesindedir çünkü açıklanmamıştır (Luka 1:35; 1. Korintliler 1:24; Matta 11:25-27; 28:19; 2. Korintliler 13:14; 1. Yuhanna 1:3,4)

(c) Tek Tanrı olan Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un Birliği

Bu yüzden, Baba'nın özünde O'nu Oğul değil Baba yapan özellik; Oğul'un özünde O'nun Baba değil Oğul yapan özellik; Kutsal Ruh'un özünde O'nu Baba ya da Oğul değil Kutsal Ruh yapan özellik vardır. Bu nedenle, Baba, Baba'dır; Oğul, Oğul'dur; ve Kutsal Ruh da Baba'dan ve Oğul'dan gelendir; çünkü Tanrı'nın özündeki üç kişilik bir birlik içindedir sadece tek bir Egemen Rab Tanrı vardır ve O'nun adı tektir. (Yuhanna 1:18; 15:26; 17:11, 21; Zekeriya 14:9)

(d) Üçlübirlik içinde Kimlik ve İşbirliği

Baba, Oğul ve Kutsal Ruh kişilik konusunda aynı değildir; ilişki konusunda birbiriyle karıştırılmaz, Tanrılık konusunda bölünmüş değildir; işbirliği konusunda birbirlerine karşıt değildir. İlişki bakımından, Oğul Baba'dadır, Baba Oğul'dadır. Paydaşlık bakımından Oğul, Baba'yıdır, Baba Oğul'ludur. Yetki konusunda, Baba Oğul'dan değildir ama Oğul Baba'dandır. Doğası, ilişkisi, işbirliği, ve yetki konusunda, Kutsal

Ruh, Baba'dan ve Baba'dan Gelen Oğul'dandır. Dolayısıyla, Üçlülük'ün hiçbir kişisi kendi başına var olmaz, diğerlerinden ayrı ve bağımsız olarak çalışmaz. (Yuhanna 5:17-30,32,37; 8:17,18)

- (e) Rab İsa Mesih Adlandırması
Rab İsa Mesih adlandırması doğru bir adlandırmadır. Bu adlandırma Yeni Antlaşma da ne Baba için ne de Kutsal Ruh için kullanılır. Bu yüzden bu ünvan sadece Tanrı'nın Oğlu'na aittir. (Romalılar 1:1-3, 7; 2. Yuhanna 3)
- (f) Rab İsa Mesih, Tanrı Bizimle
Rab İsa Mesih, Kutsal ve ebedi doğası bakımından, Baba'nın tek, Sevgili Oğlu'dur, ama insan doğası bakımından, İnsan Oğlu'dur. Bu yüzden, hem Tanrı, hem de insan olarak kabul edilir; çünkü O hem Tanrı hem de insandır, "İmmanuel", "Tanrı bizimle"dir. (Matta 1:23; 1. Yuhanna 4:2, 10, 14; Revelation 1:13, 17)
- (g) Tanrı'nın Oğlu Adlandırması
İmmanuel ismi hem Tanrı hem de Rabbimiz İsa Mesih'in kişiliğinde, insanı kapsadığı için, Tanrı'nın Oğlu adlandırması O'nun, kendisine özgü olan tanrılığını, İnsan Oğlu adlandırması için, O'nun kendisine özgü olan insanlığını tanımlar. Bu yüzden, Tanrı'nın Oğlu adlandırması, ebedi düzene, İnsan Oğlu adlandırması ise zaman düzenine aittir. (Matta 1:21-23; 2. Yuhanna 3; 1. Yuhanna 3:8; İbraniler 7:3; 1:1-13).
- (h) Mesih Öğretisi'ni Çiğnemek
Bu nedenle, İsa Mesih'in, İnsan Oğlu adlandırmasını sadece Beden Alma gerçeğinden ya da sadece kurtuluşla bağlantısından türettiğini söylemek Mesih Öğretisi'ni çiğnemek demektir. Dolayısıyla, Baba'nın gerçek ve ebedi Baba, Oğul'un gerçek ve ebedi Oğul olduğunu inkar etmek Tanrı Özü'ndeki ayırımı ve ilişkiyi inkar etmek; Baba'yı ve Oğul'u inkar etmek; ve İsa Mesih'in beden alıp geldiği gerçeğini değiştirmek demektir. (Yuhanna 1:1,2,14,18,29,49; 1. Yuhanna 2:22,23; 4:1-5; İbraniler 12:2)
- (i) İsa Mesih'in Rab olarak Yüceltilmesi
İnsan Oğlu, Rabbimiz İsa Meish, günahlarımızı aklayıp, Yücelerde Tanrı'nın sağından oturdu, melekler ve yönetimler, güçler ona bağımlı kılındı. Hem Rabbimiz hem de Mesih olarak yüceltildikten sonra, Kutsal Ruh'u gönderdi ki böylece bizler İsa'nın adı anıldığında, diz çöküp sona kadar yani Baba'nın her şey olması için Oğul Baba'ya bağımlı kılındığında, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söyleyebilelim. (İbraniler 1:3; 1. Petrus 3:22; Elçilerin İşleri 2:32-36; Romalılar 14:11; 1. Korintliler 15: 24-28)
- (j) Baba'ya ve Oğul'a Eşit Onur
Bu nedenle, Baba tüm yargıyı Oğul'a verdiği için, gökteki ve yerdekilerin hepsinin diz çökmesi onların sadece görevi değil, aynı zamanda Oğul'a tüm tanrılık özelliklerinin atfedilmesi, ilişkiyi ifade eden (b,c, ve d paragraflarına bakın.) Tanrı'ya ait ünvanlarda ve isimlerdeki tüm onur ve yüceliği O'na vermek ve böylece Baba'yı onurlandırdığımız gibi Oğul'u onurlandırmak Kutsal Ruh'ta tarif edilemez bir sevinçtir. (Yuhanna 5:22,23; 1. Petrus 1:8; Vahiy 5:6-14; Filipililer 2:8-9; Vahiy 7:9,10; 4:8-11).

3. Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrılığı

Rab İsa Mesih, Tanrı'nın ebedi Oğlu'dur. Kutsal Kitap şunları bildirir:

- a. O'nun Bakireden Doğması (Matta 1:23; Luka 1:31,35)
- b. Günahsız yaşamı (İbraniler 7:26; 1. Petrus 2:22)
- c. Mucizeleri (Elçilerin İşleri 2:22; 10:38)
- d. Çarmıhta bizim yerimize bedel ödemesi (1. Korintliler 15:3; 2. Korintliler 5:21).
- e. Bedensel olarak ölümden dirilmesi (Matta 28:6; Luka 24:39; 1. Korintliler 15:4)
- f. Tanrı'nın sağında oturarak yüceltilmesi (Elçilerin İşleri 1:9-11; 2:33; Filipililer 2:9-11; İbraniler 1:3)

4. İnsanın Düşüşü

İnsan iyi ve doğru olarak yaratıldı; çünkü Tanrı dedi ki "İnsanı kendi suretimizde yaratalım." Ama, insan kendi seçimiyle günah işledi ve bu yüzden sadece fiziksel değil aynı zamanda Tanrı'dan kopmak olan ruhsal ölüme yakalandı. (Yaratılış 1:26,27; 2:17; 3:6; Romalılar 5:12-19)

5. İnsanın Kurtuluşu

İnsanın tek kurtuluş umudu Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'in dökülen kanıdır.

- a. Kurtuluş için gerekli Koşullar
Kurtuluş Tanrı'ya günahların itirafıyla ve Rab İsa Mesih'e imanla edinilir. Yeniden doğarak, Kutsal Ruh'un bizi yenilemesiyle, iman aracılığıyla lütufla aklanarak, insan sonsuz yaşam umuduna göre Tanrı'nın mirasçısı olur (Luka 24:47; Yuhanna 3:3; Romalılar 10:13-15; Efesliler 2:8; Titus 2:11; 3:5-7).
- b. Kurtuluşun Kanıtı
Kurtuluşun içsel kanıtı Ruh'un doğrudan tanıklığıdır. (Romalılar 8:16). Dışsal kanıtı ise doğru ve kutsal bir yaşamdır. (Efesliler 4:24; Titus 2:12)

6. Kilise Kuralları/İlkeleri

- a. Suyu Vaftiz
Suya batırılarak vaftiz olmak Kutsal Kitap'ta yer alan bir buyruktur. Tövbe edip Mesih'e Kurtarıcısı ve Rab'bi olarak iman eden herkesin vaftiz olması gerekir. Vaftiz olarak, kişiler dünyaya Mesih'le birlikte öldüğünü ve yeni yaşamda O'nunla yürümek üzere O'nunla dirildiğini beyan eder. (Matta 28:19; Markos 16:16; Elçilerin İşleri 10:47,48; Romalılar 6:4)
- b. Rab'in Sofrası
Rab'in Sofrası ekme ve şaraptan oluşur ve Rab İsa Mesih'in tanrısal doğasıyla paydaşlığımızın simgesidir (2. Petrus 1:4), İsa'nın çektiği acının ve ölümün hatırlanmasıdır (1. Korintliler 11:26) O'nun ikinci gelişine dair bir peygamberliktir (1. Korintliler 11:26) ve "O geri dönene kadar" tüm imanlılar Rab'in Sofrasına katılır.

7. Kutsal Ruh'ta Vaftiz

Tüm imalılar Rab İsa Mesih'in buyruğuna göre, Kutsal Ruh ve Ateşle vaftiz olan Baba'nın vaadine ortak olma yetkisi vardır, tüm imanlılar bu vaadin ardından gitmesi ve gerçekleşmesini beklemelidir. İlk Kilise'deki imanlılar arasında bu çok normal bir deneyimdi. Bu vaftiz ile yaşam ve hizmet için güç, armağanlar ve bu armağanların hizmette kullanımı bağışlanır (Luka 24:49; Elçilerin İşleri 1:4,8; 1. Korintliler 12:1-31). Bu deneyim yeniden doğma deneyimden farklıdır ve sonradan gelir (Elçilerin İşleri 8:12-17; 10:44-46; 11:14-16; 15:7-9). Kutsal Ruh vaftiziyle Ruh'un bizden taşıdığı bir

doluluk (Yuhanna 7:37-39; Elçilerin İşleri 4:8) , Tanrı'ya daha derin bir saygı duyma (Elçilerin İşleri 2:43; İbraniler 12:28), Tanrı'ya ve O'nun işine daha yoğun bir şekilde adanma (Elçilerin İşleri 2:42) ve Mesih'e, O'nun Sözü'ne ve kaybolanlar için duyulan daha aktif bir sevgi deneyimi gelir (Markos 16:20).

8. Kutsal Ruh'ta Vaftiz'in İlk Fiziksel Göstergesi

İmanlıların Kutsal Ruh'la vaftiz olduğunun ilk göstergesi Tanrı'nın Ruh'unun onlara verdiği sözlerle başka dillerle konuşmaktır (Elçilerin İşleri 2:4). Bu durumda dillerde konuşmak özünde diller armağanıyla aynıdır (1. Korintliler 12:4-10,28) ama amaç ve kullanım olarak farklıdır.

9. Kutsallaşma

Kutsallaşma kötü olandan ayrılıp Tanrı'ya adanma eylemidir. (Romalılar 12:1-2; 1. Selanikliler 5:23; İbraniler 13:12). Kutsal Yazılar "kutsal bir yaşamı" olması gerektiğini öğretti, "kutsallığa sahip olmadan kimse Rabbi göremeyecek" (İbraniler 12:14). Kutsal Ruh'un gücü sayesinde "Kutsal olun, çünkü ben Kutsal'ım" buyruğuna itaat edebiliyoruz (1. Petrus 1:15,16).

Kutsallaşma, imanlının hayatında, kendisinin Mesih'in ölümü ve dirilişiyle özdeşleşmesi, her gün bu Mesih'le bir olma gerçeğine güvenen imanla, ve sürekli olarak hayatımızın her alanını Kutsal Ruh'un yönetimine sunarak gerçekleşir. (Romalılar 6:1-11,13; 8:1,2,13; Galatyalılar 2:20; Filipililer 2:12,13; 1. Petrus 1:5).

10. Kilise ve Kilise'nin Görevi

Kilise Mesih'in bedenidir, Ruh aracılığıyla Tanrı'nın yaşadığı yerdir, Son Buyruk'un gerçekleştirmek için tanrısal bir şekilde atanmıştır. Ruh'tan doğan her imanlı, genel topluluğun ve gökyüzünde yazılı olan ilk doğanlar kilisesinin gerekli bir parçasıdır (Efesliler 1:22,23; 2:22; İbraniler 12:23). Tanrı'nın insan için olan planı kaybolanı aramak ve kurtarmak olduğu, insanın O'na tapınması, Kendi Oğlu benzeyişinde, imanlılardan oluşan bir beden inşa etmek ve tüm dünyaya Kendi sevgisini ve şefkatini göstermek olduğu için Kilise'nin bir parçası olarak, Assemblies of God topluluğunun öncelikli var olma nedenleri şunlardır:

- Dünyaya müjdeyi yaymak için Tanrı'nın bir aracı olmak (Elçilerin İşleri 1:8; Matta 28:19,20; Mark 16:15,16)
- İnsanın Tanrı'ya tapındığı ortak bir beden olmak (1. Korintliler 12:13)
- Tanrı'nın, Kendi Oğlu'nun benzeyişine dönüştürülen, kutsallardan oluşan bir topluluk kurma amacı için bir kanal olmak (Efesliler 4:11-16; 1. Korintliler 12:28; 14:12)
- Tanrı'nın sevgisini ve şefkatini tüm dünyaya gösteren bir halk olmak (Mezmunlar 112:9; Galatyalılar 2:10; 6:10; Yakup 1:27)

Kutsal Yaşam Kilisesi, Yeni Antlaşmadaki, öğreten, imanlıları Kutsal Ruh'ta vaftiz olmaya teşvik etden elçisel örneği vurgulamaya devam etmek için vardır. Bu deneyim:

- Doğa üstü belirtilerle birlikte Kutsal Ruh'un gücüyle müjdeyi duyurmak için onları etkin kılar (Markos 16:15-20; Elçilerin İşleri 4:29-31; İbraniler 2:3,4)
- Tanrı'yla, O'na tapınmayla dolu bir ilişkiye gerekli bir boyut kazandırır (1. Korintliler 2:10-16; 1. Korintliler 12-14)
- İmanlıların, Yeni Antlaşma zamanındaki, Mesih'in bedenini geliştirmek ve dünyadaki yoksul ve ihtiyaç içinde olanlarla ilgilenmek gibi hizmetlere, Ruh'un meyveleri ve armağanlarıyla Ruh'un tüm işleyişine cevap vermelerini sağlar (Galatyalılar 5:22-26;

Matta 25:37-40; Galatyalılar 6:10; 1. Korintliler 14:12; Efesliler 4:11,12; 1. Korintliler 12:28; Koloseliler 1:29).

11. Hizmet

Kilise yönetiminin dört yönlü amacı için Rabbimizin sağlamış olduğu bir tanrısal çağrı ve Kutsal Kitap'ta yer alan hizmetler vardır: Bunlar,

- 1) Dünyaya müjdeyi duyurmak (Markos 16:15-20),
- 2) Tanrı'ya tapınma (Yuhanna 4:23,24),
- 3) Tanrı Oğlu'nun benzeyişine dönüştürülen bir kutsallar Bedeni inşa etmek (Efesliler 4:11,16) ve 4) sevgi ve merhamet hizmetleriyle insanların ihtiyacını karşılamak (Mezmurlar 112:9; Galatyalılar 2:10; 6:10; Yakup 1:27)

12. Tanrısal Şifa

Tanrısal şifa müjdenin gerekli bir parçasıdır. Çarmıh'taki kefarette, hastalıktan kurtuluş sağlandı ve bu kurtuluş tüm imanlıların ayrıcalığıdır. (Yeşaya 53:4, 5; Matta 8:16,17; Yakup 5:14-16).

13. Mübarek Ümit

Mesih'e ait ölümlerin dirilmesi ve onların Mesih'in ikinci gelişine dek hayatta olanlarla birlikte göğe alınıp götürülmesi Kilise'nin yakın ve mübarek ümididir (1. Selanikliler 4:16-17; Romalılar 8:23; Titus 2:13; 1. Korintliler 15:51,52).

14. Mesih'in Bin Yıllık Egemenliği

Mesih'in ikinci gelişi, bizim mübarek ümidimiz olan, Mesih'in, Kendi kutsallarıyla birlikte yeryüzünde bin yıllık egemenlik süreceği ve görülür bir biçimde gerçekleşeceği ikinci gelişinden sonra olan kutsalların göğe alınmasını kapsar (Zekeriya 14:5; Matta 24:27-30; Vahiy 1:7; 19:11-14; 20:1-6). Bu bin yıllık egemenlik İsrail ulusuna kurtuluş (Hezekiel 37:21,22; Sefanya 3:19-20; Romalılar 11:26,27) ve evrensel esenliğin kuruluşunu getirecek (Yeşaya 11:6-9; Mezmur 72:3-8; Mika 4:3,4).

15. Son Yargı

Kötü olan ölümlerin dirileceği ve yaptıkları işlere göre yargılanacağı son bir yargı zamanı olacak. Kimin adı Yaşam Kitabı'nda yazılı değilse, şeytan, onun melekleri, canavar ve sahte peygamberle birlikte kükürt ve ateşle yanan gölde sonsuza dek cezaya çarptırılacak, bu da ikinci ölüm olacak. (Matta 25:46; Markos 9:43-48; Vahiy 19:20; 20:11-15; 21:8)

16. Yeni Gökler ve Yeni Yeryüzü

"Ama biz Tanrı'nın vaadine göre, doğruluğun barınacağı yeni gökleri ve yeni yeryüzünü bekliyoruz." (2. Petrus 3:13; Vahiy 21:1-2).